

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Kjemper for arv

109979

STANGE: Vi er frastjålet arven etter tante Inga. Det mener Harald Hoel. Familien trodde alt var i orden da hun testamenterte sine penger til tyske Røde Kors. I ettertid viser det seg imidlertid at slektningen i Berlin eide eiendommer verdt titalls millioner i den tyske hovedstaden.

HIA
ESPEN SNIPSTAD
TEKST

HIA
NICOLAAS KIPPENBROECK
FOTO

Familien i Stange og Ringsaker har gasjert to advokater, samt journalister i både Dagbladet og tyske Stern i kampen om millionene.

– Hun var min svigerfars søster, forteller Harald Hoel. Nå har også svigerfaren har gått bort – i den tro at saken ordnet seg.

– Etter vår tantes død sendte vi et brev til utenriksstjenesten, som sendte det videre til Militærmissjonen i Berlin. Vi ba om hjelp for å klarere vår svigerfars arv. Det kom da fram at hun hadde testamentert pengene til sin begravelse og vedlikehold av gravstedet de neste 20 år. Dersom det ble igjen penger, skulle det tilfalle tyske Røde Kors, sier Hoel.

KREVDE EIENDOMMER

Familien trodde alt var i skjønneste orden, inntil de fikk et brev fra den tyske domstol, hvor de ønsket familiens godkjenning på at Røde Kors tok over eiendommene i Berlin.

– Det var da vi forsto at det var noe som ikke stemte, forteller Hoel. Det viste seg at det var snakk om eiendommer i blant annet området rundt Under den Linden, og i nærheten av området hvor den nye hovedlysplassen skal ligge. Verdien tør ikke Harald Hoel engang regne på. Han vet at det i området rundt Under den Linden koster om lag 10.000 tyske mark per kvadratmeter...

– Vi kan si det er snakk om titalls millioner, sier han.

RETTFERDIGHET

TIL KAMP: Harald Hoel og de andre arvingene i Ringsaker og Stange, vil kjempe om titalls millioner etter sin tante i Berlin.

FOTO: NICOLAAS KIPPENBROECK

I slutten av uka skal advokatene og journalistene ha et møte, og Hoel er ikke i tvil om at hoder vil rulle etter denne saken.

– Her må folk stå til ansvar. Både den norske utenriksstjenesten, militærmissjonen, Røde Kors og den tys-

ke domstol. Alle avgjørelser ble tatt over min svigerfars hode. Papirene han fikk var på tysk. Det er kritikkverdig, mener Hoel.

UGYLDIG?

Harald Hoel påpeker at ordlyden

i testamentet forteller om penger, og ikke eiendommer.

– Dessuten var det ikke samme person som hadde skrevet ordet «testamentet», som resten av dokumentet. Det var heller ingen vitner. Helt vanvittig, mener Hoel.

Han har fått mange spørsmål om han gjør det rette, men er ikke i tvil.

– Jeg er uføretrygdet, og har aldri hatt så veldig mye penger. Nå opplever vi at Røde Kors stjeler dem, med godkjenning av den norske stat.

– Er det et testament?

LILLESTRØM: Sverre Næss er engasjert som familiens advokat, og stiller seg flere spørsmål i den vanskelige arvesaken. Blant annet om testamentet egentlig er et testament.

– Jeg reiser nedover til Tyskland i slutten av uka. Familien har også engasjert en advokat i Berlin, og jeg vil ha et møte med ham, forteller advokat Sverre Næss til HA.

Så langt har han bare rukket å skumme gjennom sakspapirene, men spørsmålene er mange.

– Er det egentlig et testament? funderer advokaten. Dessuten mener han det kun er snakk om penger i det som kan være et ugyldig testament. Eiendommene skal derfor

ikke regnes med i arven til Røde Kors.

Slik jeg tolker det går det for vidt i denne saken. Det kan også stilles et spørsmål ved den norske militærmissjonens rolle, mener han.

Når han ankommer Tyskland i slutten av uka, skal han vurdere saken nøye sammen med sin tyske kollega.

Trodde hun var fattig

STANGE: Alle trodde Harald Hoels tante Inga var en fattig dame. Hun ble stadig observert i Berlins gater, hvor hun samlet opp alt som kunne brukes til fyrring.

Det var nok en slags psykose hun hadde fra krigens dager, mener Hoel.

Men fattig var hun altså ikke. Før krigen flyttet hun til Berlin og giftet seg med en kaptein i Luftwaffe. Da krigen kom, ble mannen bombeflyger i Italia.

Etter krigen jobbet begge i Siemens. Da hennes mann døde, arvet hun rettigheter på mange av eiendommene i mannens familie.

De siste årene av hennes liv, on-

sket hun seg tilbake til Norge.

– Hun var kontaktsøkende, og skrev ett eller to brev i måneden til sine slektninger i Norge, forteller Hoel.

Til Norge fikk hun imidlertid ikke lov til å flytte. Hun var medlem av NS under krigen, og fikk derfor aldri mer enn 30 dagers opphold i sitt hjemland.

– Hadde hun fått lov til å komme hit, ville hun tatt med seg sine verdier. Derfor føler jeg dette er verdt

å kjempe for, sier Hoel.

Han har nettopp kommet hjem fra et opphold i Tyskland, hvor han forsøkte å finne sin tantes omgangskrets.

Det var en hard opplevelse å besøke hennes gravsted. Seks personer var gravlagt på samme sted, og kun tre stemorsplanter pyntet opp blant alt ugjeset. Røde Kors kunne gjort mer ut av det, mener Harald Hoel.